

Z wokandy. Aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych a ich całkowita niezdolność do pracy

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 09, luty 2024 15:20

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 1243

Potoczne rozumienie całkowitej niezdolności do pracy nie pokrywa się z jej definicją normatywną. Odnosząc to pojęcie do osób niepełnosprawnych, należy zauważyć, że z definicji znacznego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności wynika, że osoba nim się legitymująca jest uznana za niezdolną do pracy lub zdolną do pracy w warunkach chronionych. Co więcej, osoby legitymujące się takim orzeczeniem mogą zostać zatrudnione nawet na tzw. otwartym rynku pracy.

Wskazuje na to jednoznacznie art. 4 ust. 5 ustawy o rehabilitacji zawodowej, stanowiący, że zaliczenie do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie wyklucza możliwości zatrudnienia danej osoby u pracodawcy niezapewniającego warunków pracy chronionej, w przypadkach przystosowania stanowiska pracy do potrzeb osoby niepełnosprawnej bądź zatrudnienia w formie telepracy. Ponadto, osoby niepełnosprawne mogą wykazywać aktywność zawodową przez prowadzenie działalności gospodarczej, rolniczej oraz członkostwo w spółdzielni socjalnej.

Z powyższych regulacji płynie konstatacja, że aktywność zawodowa osób niepełnosprawnych nawet w stopniu znacznym nie stoi w sprzeczności z ich całkowitą niezdolnością do pracy o jakiej mowa w ustawie o pomocy społecznej odsyłającej do ustawy o rehabilitacji zawodowej, a co za tym idzie - również z korzystaniem z uprawnień, które z takiej niezdolności wynikają.

Z przepisów art. 37 ustawy o pomocy społecznej w zw. z art. 6 pkt 1 wynika, że przyznanie zasiłku stałego wymaga spełnienia warunku całkowitej niezdolności do pracy. Nie zależy od niepozostawania w zatrudnieniu. Jeśli tylko wnioskodawca legitymuje się znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, to w rozumieniu tych przepisów jest całkowicie niezdolny do pracy. Organy, działając na podstawie i w granicach prawa nie powinny w żadnym wypadku opierać się na potocznym rozumieniu całkowitej niezdolności do pracy, a na tym, co wynika z przepisów (w tym przypadku ustawy o pomocy społecznej i ustawy o rehabilitacji zawodowej).

Podsumowując, mimo że z orzeczenia zaliczającego skarżącego do znacznego stopnia niepełnosprawności wynika, że może podjąć odpowiednie zatrudnienie - pracę na stanowisku przystosowanym lub w warunkach pracy chronionej - to sam fakt posiadania przez niego orzeczenia świadczy o spełnieniu warunku całkowitej niezdolności do pracy na gruncie przepisów ustawy o pomocy społecznej.

Nawet gdyby podjął pracę w warunkach określonych w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności to nadal spełniałby przesłanki całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 37 ustawy o pomocy społecznej z uwagi na posiadanie orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2024 r., sygn. IV SA/Po 815/23

Źródło: [CBOSA](#)